

drag, at han ansaa de periodiske Omvurderinger for at være absolut rigtige, og jeg noterede naturligvis med stor Tilfredshed, at man efter den ret udførlige Debat om dette Spørgsmaal her i Tinget kunde møde saadanne Udtalelser fra Medlemmer indenfor Partiet Venstre. Men det Medlem, jeg den Gang diskuterede med, halede ogsaa i Land, da han kom frem anden Gang. Han sagde, at vel ansaa han de periodiske Omvurderinger for det rigtige, men man maatte ikke forkaste et Forlig om at nøjes med Vurderinger to Gange, som det i Bladene havde været omtalt, at man kunde gaa med til. Det giver et Indtryk af, at man mere er tilbøjelig til at følge en Stemning end det, man selv anser for det rigtige.

Hvad Byggepriserne angaar, udtalte den ærede Ordfører, at det forholdt sig ikke saaledes, at de saa nogenlunde var i den Højde, jeg nævnede. Jeg ved ikke, hvorledes den ærede Ordfører er stillet i saa Henseende, men jeg har den tvivlsomme Glæde i saa Henseende at være med i et Arbejde for Oprettelse af Husmandsbrug i den Skikkelse, der her er Tale om, og jeg ved af Erfaring, at et Hus, som man i 1914 kunde bygge for 6 000 Kr., meget let kommer op i en Sum af den af mig anslaaede Størrelse. Derfor er det selvfølgelig rigtigt, at man skal have det Beløb, jeg nævnede, for at komme i Besiddelse af et saadant Hjem.

Jeg vil derefter gerne vende tilbage til de periodiske Omvurderinger og gøre et Par korte Bemærkninger om dem. Det, som vi fra vor Side hævder og mener at have Ret til at hævde, er, at den uheldige Spekulation i Jorden, som finder Sted stærkere nu end nogen Sinde, bør forhindres, thi hver eneste Gang Prisen paa Jorden stiger, betyder det ganske selvfølgelig, at det bliver vanskeligere for den, som kun har de Penge, han kan erhverve ved sit Arbejde, at faa et Stykke Jord. For nylig hørte jeg paa en Rejse en Mand, som jeg anser for ikke at være ganske ubemidlet, beklage sig over, at hans Børn var tvungne til at rejse til Udlandet igen, fordi det ikke var muligt for dem at erhverve et Stykke af Fædrelandets Jord. Det er dog lige haardt nok. Den Spekulation, som finder Sted i Jorden i Kraft af de høje Priser, vi har faaet for de Produkter, vi har avlet paa Jorden, har bevirket, at nu skal Landets egne Sønner og Døtre tvinges til at forlade Landet eller i alt Fald tvinges ind til Byerne. Det er det Forhold, vi gerne vil have ændret. Det skal nok vise sig at være rigtigt, at

ogsaa for dem, som har været mest ivrige for at faa de størst mulige Priser paa Landbrugsprodukterne, vil Vilkaarene være vanskelige, hvis de har 3—4—5 Børn, som de vil hjælpe til et lignende Hjem som det, de selv har. Det er saaledes, Spekulationen har virket; det er givet, at næsten ingen har Fordel af en Stigning i Prisen paa Jord. Den bevirker selvfølgelig, at man, naar man vil sælge sin Ejendom, faar et større kontant Beløb udbetalt, men hvis man vil købe en anden Ejendom, er denne anden, naar det for øvrigt er en Ejendom, der kan sammenstilles med den solgte, steget i tilsvarende Grad, og saa er man altsaa ikke en Smule rigere. Og hvis man har Børn, man vil hjælpe, taber man akkurat lige saa mange Gange det Beløb, man har tjent, som man har Børn at hjælpe. Der er kun enkelte, nemlig dem, som vil sælge deres Ejendom uden at købe en anden, og som ingen Arvinger har, der tjener ved en Stigning i Prisen paa Jord, bortset fra enkelte andre Spekulanter og enkelte Sagførere, og jeg tror ikke, at vi særlig behøver at tænke paa dem ved dette Lovforslags Behandling.

Bækgaard: Ja, det ser virkelig ud, som om de periodiske Omvurderinger er Kardinalpunktet for de ærede Ordførere for Socialdemokraterne og de Radikale. Jeg har nu set saaledes paa Sagen, at baade ved dette Lovforslag og ved denne Lovgivning i sin Helhed var Hovedsagen den, at flere blandt dem, som har Lyst og egner sig dertil, kunde dyrke den danske Jord, og at Kardinalpunktet ikke var at faa et saadant Princip som det nævnte indført her, men det ser virkelig ud, som om min Forhandlingsvillighed bliver bedømt under Hensyn til, om jeg er mere eller mindre villig i den Retning. Jeg maa beklage, at jeg har givet for store Forhaabninger ved min første Ordførertale, at jeg har udtrykt mig for vagt; jeg mener vedblivende, at Hovedpunktet er, at vi faar denne Lov og de andre Love formet saaledes, at der virkelig kan komme nogen Udstykning i Gang, og at, som sagt, flere kan dyrke den danske Jord, saaledes at der kan blive baade Føde og Arbejde til flere.

Angaaende Byggepriserne tror jeg vedblivende, at jeg har Ret, men det kan vi sikkert ikke komme til Bunds i. Det synes at være Opfattelsen, at de periodiske Omvurderinger er den eneste Maade at forhindre Spekulation paa, det er jeg ikke helt vis